

NÉPSZABADSÁG ONLINE

Berlin Keletre is jobban figyel

Guido Westerwelle német alkancellár-külügyminiszter interjúja a Népszabadságnak

– Németország ugyan új súlypontokra törekszik a kelet-közép-európai térség államaival, de nem kíván közvetítőként szerepet vállalni a magyar–szlovák vitás ügyekben. A többi között erről is beszélt lapunknak adott interjújában Guido Westerwelle német alkancellár és külügyminiszter, aki azt is elárulta, milyen tanácsot kapott mentorától, Hans-Dietrich Genschertől. A csütörtökön Budapesten tárgyaló negyvennyolc éves liberális politikustól először azt kérdeztük, vajon fordulatot jelent a német külpolitikában, hogy külügyminiszteri hivatalbalépése után első útja Párizs helyett Varsóba vezetett. S mit jelent az a bejelentése, hogy Németország a jövőben nagyobb figyelmet kíván szentelni Közép- és Kelet-Európának?

Dési András | Népszabadság | 2010. február 17. | nincs komment

Westerwelle: a Kelettel ugyanolyan szoros kapcsolatokra törekszünk mint a Nyugattal

Reuters - Ina Fassbender

– A „fordulat” szó talán túlságosan messze menne, de mindenképpen új súlypontról beszélhetünk – kezdte válaszát Guido Westerwelle. Majd azzal folytatta: Kelet felé ugyanolyan jó és szoros kapcsolatokat akarunk ápolni mint Nyugat felé. Franciaországhoz fűződő viszonyunk olyan baráti és szoros lett, hogy már a vérünkké vált. Ezt akarom a Kelettel kapcsolatban is elérni.

– Mely konkrét kérdésekben kíván együttműködni a közép-kelet-európai országokkal, mindenekelőtt Magyarországgal?

– Az elkövetkező évek nagy kihívása, hogy mi európaiak megőrizhetjük-e a jólétünket és biztosíthatjuk-e globális befolyásunkat? Ezért kell kívül és belül is megerősítenünk az EU-t, s ezért kell az előtérbe helyeznünk a növekedést, a

foglalkoztatást és a technológiai haladást. A külpolitikában pedig fontos, hogy egyre inkább egy hangon szólaljunk meg. Magyarország 2011 elején átveszi a soros EU-elnökséget, s igencsak igényes politikai menetrend vár ránk. Budapesti barátainkat erőnkhez mérten támogatni fogjuk.

– Magyarország és Szlovákia között politikai szinten számos feszültség van – nem utolsósorban a vitatott szlovák nyelvtörvény miatt. Németország vállalná-e a közvetítő szerepét, vagy Budapestnek és Pozsonynak egymás között kellene megoldania ezeket a vitás kérdéseket?

– Bizakodó vagyok abban a tekintetben, hogy Magyarország és Szlovákia a véleménykülönbségüket kölcsönös egyetértésben fogja megoldani. A két miniszterelnök 2009-es szécsényi nyilatkozata jó alapot nyújt ahhoz, hogy a még meglévő vitapontokat meg lehessen szüntetni.

– Az Obama-adminisztráció új terve szerint az USA rakétabajszának egy részét Romániában fogja felállítani. Németország támogatja ezt a tervet? Gondolja, hogy célszerű a „latorállamok”, például Irán ellen Romániában

ballisztikus rakétaelhárítórendszert kiépíteni?

– Mindig is nagy hangsúlyt fektettünk arra, hogy az olyan fontos kérdésekbe, mint a közös rakétaelhárítás valamenynyi partner szorosán bekapcsolódjon. Azt is fontosnak tartjuk, hogy ezt a vitát ne csak egymás között a NATO-ban, hanem kifejezetten Oroszországgal együtt folytassuk le. E szempontból üdvözlöttük az amerikai tervek új irányát, ami a NATO-szövetségesek számára lehetőséget nyitott, hogy nemzeti szinten járuljanak hozzá a közös rakétavédelemhez. Én így értelmezem a román kormány döntését.

– Mennyire tartja veszélyesnek az iráni nukleáris és rakéta programot? Támogatna-e még szigorúbb, közvetlenül az iráni bankokat és a pénzügyi szektort érintő szankciókat?

– Senki nem vitatja el Irántól a jogot, hogy polgári célokra használja fel a nukleáris technológiát. Irán atomfegyverkezése azonban számunkra elfogadhatatlan. Az iráni vezetés az évekig tartó bújócskázásával megsemmisítette a szándékai iránti bizalmat. Kézzelfogható bizonyítékokra van szükség, hogy az iráni atomprogram valóban civil célokat szolgál. Az iráni vezetés elmúlt napokban tett megnyilvánulásai nyugtalanítóak. Iránnak lépnie kell, különben elkerülhetetlenek az újabb szankciók.

– Milyen körülmények között támogatná Németország a katonai megoldást?

– Aki azt akarja, hogy a nemzetközi közösség egységesen és határozottan cselekedjék, az ne foglalkozzon értelmetlen gondolatjátékokkal.

– Milyen tanácsokat kapott mentorától, Genschertől?

– A legfontosabb: néha hallgatni is tudni kell.

– Külügyminiszterként mi volt eddig a legnagyobb pozitív, illetve negatív meglepetés, amiben része volt?

– Pozitív: az a valódi, Európa iránti lelkesedés, amelyet az első lengyelországi és a többi keleti szomszédunkban tett utazásaim alatt tapasztaltam. És a negatív: milyen tehetetlenül kell a nemzetközi közösségnek végignéznie a haiti katasztrófa után, hogy egy ország, amely éppen megpróbál lábra állni, milyen mértékben esik vissza.

– Gondolja, hogy a sajtó kezdetben igazságtalanul bánt önnel, például az állítólag nem kielégítő angoltudása miatt?

– Addig semmi baj, amíg önök nem a hiányos magyartudásom miatt gúnyolnak engem! De féltreve a viccet: senki nem választhatja meg, mit írjon róla a sajtó. A német nyelv melletti fellépésemet – hiszen Európában a németet beszélik a legtöbben anyanyelvként – mindenesetre komolyan gondolom. Éppen ezért tartom magától értetődőnek, hogy egy belföldi sajtókonferencián németül beszéljek.